

ปัญหาและการพัฒนารูปแบบการจัดการงานวิจัยของกระทรวงมหาดไทย

นิยม กันทะมา¹ พัด ลวางกูร² ศิริรัตน์ สังข์สุวรรณ³

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและพัฒนารูปแบบการจัดการงานวิจัยภายในและภายนอกกระทรวงมหาดไทย ใช้วิธีวิจัยแบบผสมวิธี เก็บข้อมูลโดยสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 15 คน และใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 97 คน วิเคราะห์ข้อมูลบรรยายเชิงพรรณนา และใช้การแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างประชากร และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า (1) ปัญหาการจัดการงานวิจัยมีข้อค้นพบรายด้าน ได้แก่ นโยบายงานวิจัย พบว่าขาดนโยบายงานวิจัยภายในที่ชัดเจน และขาดการเปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกร่วมทำวิจัย การจัดองค์กรงานวิจัย พบว่าบุคลากรภายในขาดความสนใจ ขาดทักษะ ประสิทธิภาพทำวิจัย และไม่มีการกำหนดตำแหน่งนักวิจัย ภาระเบียบวิธีวิจัย พบว่าขาดระเบียบวิธีวิจัยกลางใช้ภายใน และขาดการเชื่อมโยงงานวิจัยจากภายนอก การประสานงาน พบว่าขาดการบูรณาการทำวิจัยภายใน และขาดการประสานความรู้งบประมาณภายนอกและ (2) การพัฒนารูปแบบการจัดการงานวิจัยมีข้อค้นพบรายด้าน ได้แก่ นโยบายงานวิจัย พบว่านโยบายงานวิจัยภายในมีผลต่อการจัดการงานวิจัย และยึดนโยบายวิจัยระดับชาติให้สอดคล้องกับภารกิจ, การจัดองค์กรงานวิจัย พบว่าจำเป็นจัดหน้าที่โครงสร้างภายในให้ชัดเจน และการผลักดันให้มีสถาบันวิจัยระดับกรม ภาระเบียบวิธีวิจัย พบว่า จำเป็นจัดทำระเบียบวิธีวิจัยกลางภายใน และระเบียบวิธีวิจัยตามแบบสากล การประสานงาน พบว่าศูนย์ประสานงานวิจัยกลางภายใน และการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกให้ความรู้วิจัยมีความจำเป็น ข้อเสนอแนะ (1) ควรกำหนดนโยบายงานวิจัยให้สอดคล้องกับภารกิจ (2) ควรจัดการหน้าที่ โครงสร้าง พัฒนาทักษะวิจัย (3) ควรจัดทำระเบียบวิธีวิจัยกลาง และ (4) ควรประสานงานความรู้วิจัย และแหล่งทุนภายนอก

คำสำคัญ: ปัญหาการจัดการงานวิจัย; การจัดการงานวิจัย; การพัฒนารูปแบบการจัดการงานวิจัย

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

¹ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาทางสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2086 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240, ประเทศไทย
ผู้รับผิดชอบบทความ อีเมล: month956@gmail.com

^{2,3} คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Problems and Development of Research Management Models of the Ministry of Interior

Niyom Kanthama¹ Phat Lawangkun² Sirirat Sangsuwan³

Abstract

This research article aims to study problems and develop research management models within and outside the Ministry of Interior. Use mixed-method research. Data was collected by conducting in-depth interviews with 15 people and conducting questionnaires with 97 people. Data were analyzed descriptively. and use frequency distribution, percentage, mean, and standard deviation. Test for population mean differences and Multiple Regression Analysis.

Findings are as follows: (1) there was a lack of central research methods for internal use. and lack of links to external research. Coordination: It was found that there was a lack of internal research integration. and lack of coordination of knowledge of External budget. (2) Development of research management models There were findings in each area, including Internal research policy has an impact on research management. and adhere to national research policy in accordance with the mission. research organization management Found it necessary to arrange duties The internal structure is clear. and pushing for a department-level research institute. Rules, regulations and research methods found necessary to establish a central research methodology within and research methods according to international standards. Coordination: It was found that the central research coordination center within and inviting outside experts to provide research knowledge is necessary. Suggestions: (1) Research policy should be established to be consistent with the mission. (2) Duties, structures should be managed, and research skills should be developed. (3) A central research methodology should be developed. (4) Research knowledge should be coordinated, and external funding sources.

Keywords: Research Management Problems; Research Management; Development of Research Management Models

Type of Article: Research Article

¹ Doctor of Philosophy Program in Social Sciences, Ramkhamhaeng University
2086 Ramkhamhaeng Road, Huamark Subdistrict, Bangkok District, Bangkok 10240, Thailand
Corresponding Author Email: month956@gmail.com

^{2,3} Faculty of Political Science, Ramkhamhaeng University

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การวิจัยเป็นสิ่งที่ทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและทางเลือกที่ดีที่สุด โดยในสังคมโลกให้การยอมรับว่าการวิจัยเป็นพื้นฐานสำคัญที่มีบทบาทขององค์กรทุกระดับ องค์กรการสหประชาชาติใช้ดัชนีสัดส่วนการลงทุนการวิจัยของแต่ละชาติเปรียบเทียบกับมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเป็นเครื่องชี้วัดสมรรถนะการพัฒนาประเทศ ซึ่งในความสำเร็จของการวิจัยมักมีกระบวนการจัดการที่ช่วยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ กล่าวได้ว่า “การจัดการงานวิจัย” สำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่า “การทำวิจัย” โดยการจัดการงานวิจัยมีความเชื่อมโยงกับการสร้างผลผลิตของงานวิจัยตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า การบริหารจัดการ ผลผลิต และนำไปสู่ผลลัพธ์ (Wattanasirichaigoon, 2014) และการจัดการงานวิจัยนำมาซึ่งความต้องการความเชี่ยวชาญระดับสูง สามารถสร้างความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ด้วยเหตุนี้การจัดการงานวิจัยจึงพัฒนาไปสู่การเป็นหน้าที่เชิงกลยุทธ์ภายในองค์กร (Drennan, 2010) การจัดการงานวิจัย เป็นการวางพื้นฐานการทำวิจัยโดยเน้นรูปแบบการจัดการงานวิจัยของหน่วยงานได้อย่างมีระบบ ระเบียบ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หลักของการจัดการงานวิจัย คือ เพื่อผลักดันให้เกิดงานวิจัยที่สามารถใช้ประโยชน์ได้จริง หัวใจสำคัญของการจัดการงานวิจัยที่ได้อยู่ที่ความสามารถในการเชื่อมโยงให้เกิดความสัมพันธ์สอดคล้องและเชื่อมต่อกันทุกภาคส่วนในระบบวิจัย (Isvilananda & Pananurak, 2018) เมื่อกล่าวถึงกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่บำบัดทุกข์ บำรุงสุข ซึ่งค่อนข้างกว้างครอบคลุมทั้งสังคมให้สงบสุข ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนปลอดภัย บทบาทดังกล่าวเป็นการขับเคลื่อนภารกิจให้บรรลุผลสำเร็จส่งผลต่อการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยการวิจัยเพื่อหาข้อเท็จจริงมาเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินงานให้เป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญในการพัฒนา และปรับปรุงภารกิจหน้าที่ให้เหมาะสมอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดให้อยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งพาของประชาชน แนวคิดการวิจัยของกระทรวงมหาดไทยเริ่มมาตั้งแต่จัดตั้งสถาบันดำรงราชานุภาพตามพระราชกฤษฎีกาการแบ่งส่วนราชการ พ.ศ. 2535 (Research and Development Group, 2017) ที่ผ่านมามีการวิจัยมีลักษณะเป็นการประเมินผล ถอดบทเรียน ซึ่งล้วนเป็นการดำเนินการภายหลังที่โครงการแล้วเสร็จ โครงการที่ทำมักมีความเร่งด่วน รีบทำ เร่งรัดด้วยเวลาที่จำกัด มุ่งกระทำให้เกิดผลแต่ไม่คำนึงถึงผลสัมฤทธิ์ มักจะไม่ทราบข้อเท็จจริงของผลกระทบที่เป็นข้อดี ข้อเสียของโครงการ ขาดข้อมูลเชิงลึกในการตัดสินใจ ส่งผลให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริง ไม่ก่อให้เกิดความยั่งยืน การบริหารไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า การวิจัยมีความสำคัญในการพัฒนาประเทศ เพราะเป็นเครื่องมือค้นคว้าให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงของปัญหา แก้ไขได้ตรงจุด และพัฒนาก้าวไปได้อย่างมั่นคง ในความสำเร็จของงานวิจัยจำเป็นต้องมีกระบวนการจัดการที่ช่วยสนับสนุนให้งานวิจัยบรรลุผลสำเร็จอย่างมีคุณภาพ การจัดการงานวิจัยจึงมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าการทำวิจัย กระทรวงมหาดไทยหากมีการวางพื้นฐานการทำวิจัยโดยมีการพัฒนารูปแบบการจัดการงานวิจัยที่เป็นระบบย่อมจะเสริมให้การกิจ “บำบัดทุกข์ บำรุงสุข” เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อสังคม ประชาชน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำวิจัย เรื่อง “ปัญหาและการพัฒนารูปแบบการจัดการงานวิจัยของกระทรวงมหาดไทย” โดยมุ่งนำผลที่ได้จากการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการงานวิจัยของกระทรวงมหาดไทยให้ทำงานวิจัยได้อย่างเป็นระบบ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการงานวิจัยภายในและภายนอกกระทรวงมหาดไทย
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการงานวิจัยภายในและภายนอกกระทรวงมหาดไทย

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา ได้นำแนวคิดกระบวนการบริหารจัดการของ Henri Fayol มากำหนดเป็นแนวทางในการวิจัยเรื่อง ได้แก่ นโยบายงานวิจัย การจัดองค์กรงานวิจัย กฎ ระเบียบ วิธีวิจัย และการประสานงานในการปฏิบัติและข้อมูลข่าวสาร

ขอบเขตด้านประชากรและตัวอย่าง โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ บุคคลที่เคยเป็นที่ปรึกษาการวิจัย หรือเคยร่วมงานด้านการวิจัยกับกระทรวงมหาดไทย จากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อค้นหาความรู้ที่เป็นความจริง ลงลึกไปถึงแหล่งที่มาของคำตอบจากผู้รู้ที่รู้จริง เพื่อตอบคำถามวิจัยและวัตถุประสงค์ รวมจำนวน 15 คน และกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ บุคลากรในสังกัดหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษาของทั้งภาครัฐ และเอกชน จำนวน 122 คน

ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ กระทรวงมหาดไทยและสถาบันการศึกษา

ขอบเขตด้านระยะเวลาการวิจัย ภายในปีการศึกษา พ.ศ. 2567

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. รูปแบบการจัดการงานวิจัยเป็นพื้นฐานสร้างกลไกการวิจัย และบูรณาการงานวิจัยเชื่อมโยงแผนการวิจัยร่วมกับหน่วยงานระดับกรมในกระทรวงมหาดไทยได้อย่างเป็นรูปธรรม
2. ผลการวิจัยที่มีคุณภาพได้จากการจัดการสามารถตอบเจตนานโยบายระดับชาติได้อย่างตรงจุด นำไปสู่การดำเนินการนโยบายให้ต่อเนื่องสามารถแก้ไขปัญหาให้กับสังคม ประชาชนได้อย่างแท้จริง
3. รูปแบบการจัดการงานวิจัยที่ชัดเจนช่วยผลักดันงานวิจัยให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องเชื่อมโยงกันถูกต้องตามกระบวนการวิจัยอย่างมีคุณภาพ

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนแรก ปัจจัยนำเข้า เป็นตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่เป็นปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ หรือทรัพยากรการจัดการ ส่วนที่สอง ปัจจัยกระบวนการ เป็นตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ประกอบด้วยหลายขั้นตอนที่อยู่ในระบบการบริหารจัดการ โดยนำแต่ละขั้นตอนมาใช้เป็นเครื่องมือในการปรับเปลี่ยนปัจจัยนำเข้าให้เป็นปัจจัยนำออก หรือผลผลิต หรือวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน Wiratniphawan (2016) ได้ลำดับความเป็นมาของตัวชี้วัดกระบวนการบริหารจัดการ เริ่มตั้งแต่ POLC สำหรับ Henri Fayol ตัวชี้วัดกระบวนการ ประกอบด้วย 5 ด้าน เรียกว่า POCCC ส่วนที่สาม ปัจจัยนำออก เป็นตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่เป็นผลผลิต ผลลัพธ์ ในการวิจัยครั้งนี้ ได้นำมาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเกี่ยวกับปัญหาและการพัฒนาการจัดการงานวิจัยของกระทรวงมหาดไทย และองค์ประกอบที่เป็นกระบวนการจัดการในการจัดทำวิจัยได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า “การจัดการ” มีความเหมาะสมที่จะใช้เป็น

สิ่งสำคัญในการวิจัย เนื่องจากเป็นกระบวนการจัดการโดยอาศัยทรัพยากรทางการบริหาร เพื่อจัดการภารกิจภายในองค์กรให้นำไปสู่การบรรลุ ผลสำเร็จตามนโยบาย แผนงานที่ได้กำหนดไว้

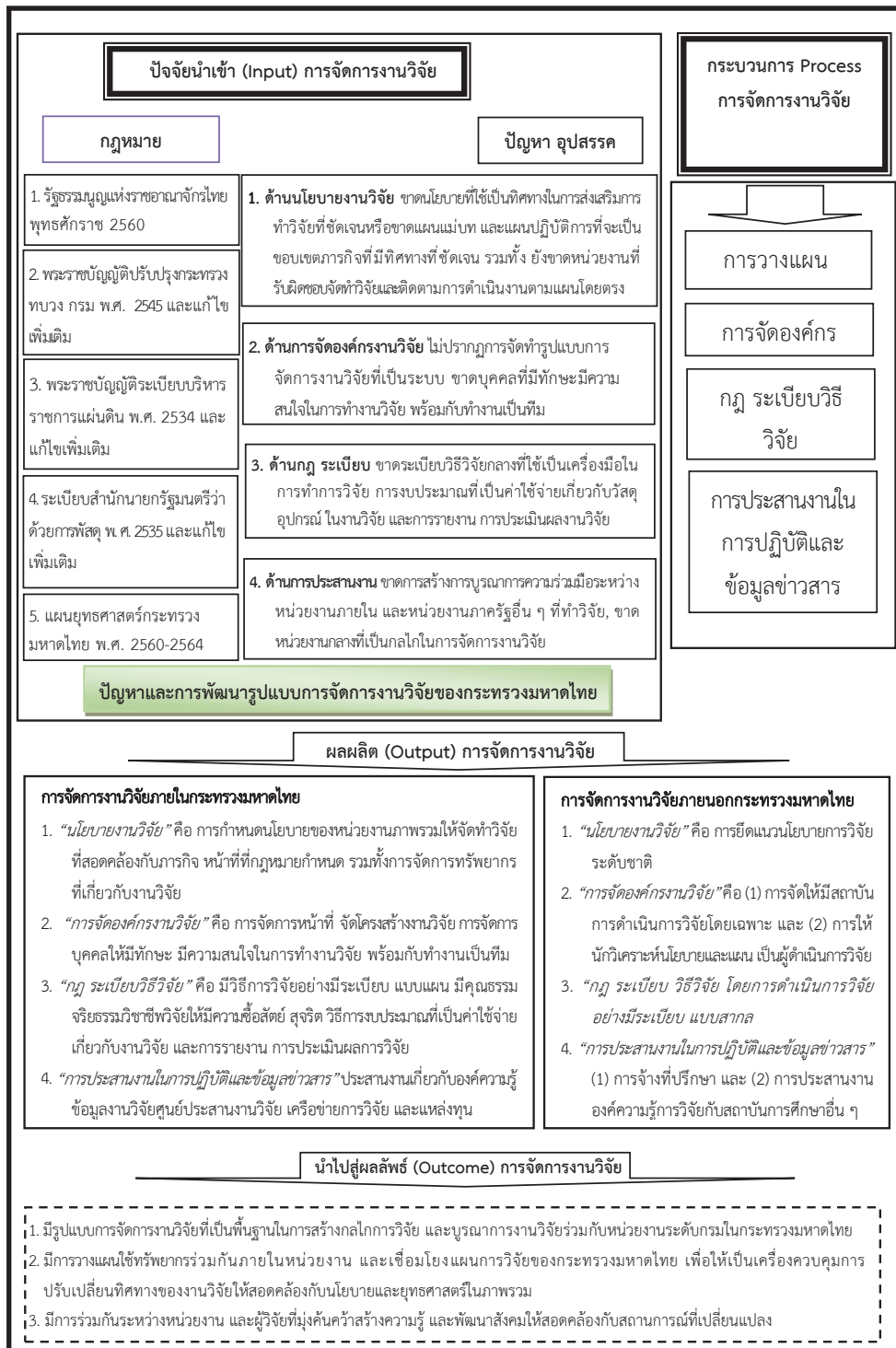
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการงานวิจัย การจัดการงานวิจัยได้รับการยอมรับจากทั่วโลก โดยกำลังกลายเป็นวิชาชีพในแอฟริกาตอนใต้ และการวิจัยจะบรรลุความสำเร็จได้ผู้จัดการวิจัยสามารถเป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนเอื้ออำนวยที่สำคัญ องค์ประกอบของการจัดการงานวิจัย เช่น การวางแผน นโยบาย จริยธรรม การพัฒนานักวิจัย ความร่วมมือ ทุนวิจัย และการจัดการข้อมูลการวิจัย การรับและการใช้ประโยชน์จากการวิจัย Drennan (2010) ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้ ได้พิจารณาองค์ประกอบของการจัดการงานวิจัยดังกล่าว รวมถึง ความเป็นผู้นำ การจัดสรรทรัพยากร และการจัดการทรัพยากรมนุษย์จะช่วยสนับสนุนการวิจัยให้ประสบความสำเร็จเป็นแนวทางในการศึกษา จึงมีความคาดหวังว่างานวิจัยจะได้มีรูปแบบการจัดการอย่างมีกลยุทธ์ สามารถจัดสรรทรัพยากรในการวิจัย สนับสนุนให้ทำงานวิจัยร่วมกันเพื่อให้มีส่วนช่วยในการพัฒนาสังคมต่อไป

กฎหมาย พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการจัดการงานวิจัย ภาครัฐจะต้องจัดให้มีและส่งเสริมให้เกิดความรู้การวิจัย เพื่อการพัฒนา สังคมมีความเข้มแข็งและเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี กระทรวงมหาดไทยเป็นหน่วยงานที่มีบทบาท “บำบัดทุกข์ บำรุงสุข” ให้แก่ประชาชนได้ยึดแนวนโยบายแห่งรัฐเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชนเป็นสำคัญ จึงมีความจำเป็นต้องใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือนำไปสู่การพัฒนา และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ตรงจุด ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยที่มีอยู่ในปัจจุบันของมีคุณภาพ จึงต้องค้นคว้าเพื่อให้ได้มาซึ่งปัญหาและการพัฒนารูปแบบการจัดการงานวิจัยของกระทรวงมหาดไทยที่มีประสิทธิภาพ สามารถจัดการงานวิจัยนำไปสู่ผลสำเร็จตามเป้าหมายของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 เพื่อก่อให้เกิดผลดีต่อสังคม และประชาชนต่อไป

ในขณะที่ การจัดการวิจัยมืออาชีพ การจัดการงานวิจัยเป็นกลวิธีพื้นฐานในการสร้างกลไก และพัฒนาสังคมให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน และตามสถานการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย Wattanasirichaigoon (2014) การจัดการงานวิจัย มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าการทำวิจัย เพราะการจัดการงานวิจัยเป็นกลวิธีพื้นฐานในการสร้างกลไก และพัฒนาสังคมให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน และสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ดังนั้น ผู้วิจัยพิจารณาแล้วว่าการจัดการงานวิจัยเป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้การวิจัยบรรลุ ผลสำเร็จ ในการวิจัยครั้งนี้ มีองค์ประกอบโครงสร้างพื้นฐานของการจัดการงานวิจัยที่มีทิศทางเดียวกัน โดยมีปัจจัยที่เป็นกระบวนการจัดการงานวิจัยที่สำคัญประกอบด้วย (1) นโยบายขององค์กร (2) มีการจัดการองค์กร (3) มีกฎระเบียบ วิธีวิจัย และ (4) มีการประสานงานในการปฏิบัติและข้อมูลข่าวสาร การพัฒนารูปแบบกลยุทธ์การบริหารจัดการเชิงบูรณาการตามแนวคิดการบริหารจัดการขั้นสูงและระบบประกันคุณภาพสมบูรณ์แบบสำหรับสถาบันอุดมศึกษารัฐ การรวมกลยุทธ์ และระบบประกันคุณภาพหลายระบบเข้าด้วยกันเป็นระบบ CSIPOCF ประกอบด้วย (1) บริบทองค์กร (2) ผู้ส่งมอบ (3) ปัจจัยนำเข้า (4) กระบวนการ (5) ผลผลิต (6) ผู้ใช้บริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (7) ผลสะท้อนกลับ (8) ผลลัพธ์ของสถาบัน เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้ มีความพยายามพัฒนารูปแบบการจัดการงานวิจัยของกระทรวงมหาดไทยให้เป็นระบบ โดยนำเอาปัจจัยนำเข้าซึ่งเป็นผลของการศึกษาเอกสารงานวิจัยดังกล่าวมาพิจารณา คือ ภาวะผู้นำ ทรัพยากรบุคคล โครงสร้าง การเงินและงบประมาณ และเทคโนโลยีสารสนเทศ

กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

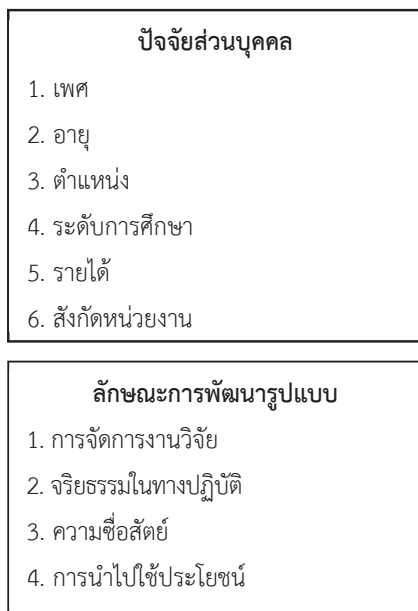
1. กรอบแนวคิดการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเขียนเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังปรากฏตามภาพ 1

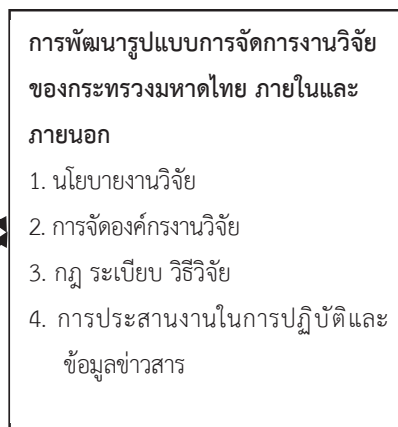
ภาพ 1 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

2. กรอบแนวคิดการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเขียนเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังปรากฏตามภาพ 2

ตัวแปรอิสระ (independent variables)

ตัวแปรตาม (dependent variables)

ภาพ 2 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ

สมมุติฐานของการวิจัย

สมมุติฐานที่ 1 (H_1): ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง รายได้ และสังกัดหน่วยงานต่างกัน มีผลต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการงานวิจัยของกระทรวงมหาดไทยแตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 2 (H_2): ปัจจัยที่มีอิทธิพล ได้แก่ การจัดการงานวิจัย จริยธรรมในทางปฏิบัติ ความซื่อสัตย์ การนำไปใช้ประโยชน์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการพัฒนารูปแบบการจัดการงานวิจัยของกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยแบบผสมวิธี เพื่อสร้างคุณภาพการวิจัย โดยแบ่งวิธีการดำเนินการวิจัย มีดังนี้

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ การออกแบบการวิจัยจะเป็นกระบวนการย้อนกลับไปมาระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของการออกแบบ (Pothisita, 2016) โดยแบบสัมภาษณ์ที่มีลักษณะปลายเปิด (open-ended) มีขั้นตอนดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารวิชาการ และข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ เพื่อนำมาสร้างข้อคำถามของแบบสัมภาษณ์ และกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยให้ครอบคลุม ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรต่าง ๆ ขั้นตอนที่ 3 การตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย ขั้นตอนที่ 4 นำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 มาวิเคราะห์เนื้อหา และขั้นตอนที่ 5 นำสรุปผลการวิเคราะห์พร้อมความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากขั้นตอนที่ 2 มาปรับปรุง สรุปผลและนำเสนอรายงานผลการวิจัย นำสรุปผลเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา

ในการเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญใช้วิธีการแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 15 คน จากบุคคลที่เคยเป็นที่ปรึกษา เคยร่วมงานวิจัยกับกระทรวงมหาดไทย และใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของเอกสารหรือข้อเขียน และคำพูดที่ได้จากการสัมภาษณ์ รวมถึงการตีความประกอบข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ ดังนี้ (1) การตรวจสอบความสอดคล้องของข้อมูลใช้ “การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า” (2) การจัดระเบียบข้อมูล เพื่อให้ข้อมูลที่ได้รวบรวมมาทำดัชนีข้อมูลนำไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป (3) การตีความเชิงตรรกะ และการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย และ (4) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพนำไปสู่ข้อสรุป (Chantavanich, 2016)

2. การวิจัยเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถามประเภทปลายปิด (closed form) และเป็นตัวเลขมาตราส่วนประมาณค่า (numerical rating scale) เป็นการวัดเพื่อแสดงระดับมี 5 ระดับ มีโครงสร้างแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check – List) และตอนที่ 2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (numerical rating scale) เป็นการวัดเพื่อแสดงระดับความคิดเห็นมี 5 ระดับ

ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างเป็นข้อคำถาม ประเมินข้อคำถามโดยใช้ “ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์” แล้วนำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้ผ่านการแก้ไข ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 ชุด แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามก่อนนำไปใช้จริง โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค ได้เท่ากับ .991 เก็บข้อมูลโดยทอดแบบสอบถามด้วยตนเอง ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ ถึงเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2566 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยสถิติการแจกแจงความถี่ เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำการทดสอบสมมติฐานหาค่าเฉลี่ยความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ กับความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่วิจัยโดยใช้ Independent Sample T-test และทำการทดสอบสมมติฐานหาค่าเฉลี่ยความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง รายได้ และสังกัดหน่วยงานกับความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่วิจัย โดยใช้ F-test (One - Way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างจะทำการทดสอบโดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมทั้ง วิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติเชิงอนุมาน เพื่อทดสอบความมีอิทธิพลระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ด้วยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธี Stepwise และแสดงเป็น Model สมการถดถอย แล้วทำการสรุปผลการวิจัย โดยการนำประเด็นจากการวิจัยในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ มาวิเคราะห์ตามประเด็นที่สำคัญ แล้วสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัญหาและการพัฒนารูปแบบการจัดการงานวิจัยของกระทรวงมหาดไทย ผู้วิจัยได้ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ปัญหาการจัดการงานวิจัยภายในและภายนอกกระทรวงมหาดไทย มีข้อค้นพบแต่ละด้าน ดังนี้ (1) ด้านนโยบายงานวิจัย พบว่า นโยบายงานวิจัยภายในยังขาดการจัดทำนโยบายงานวิจัยหลัก ขาดแผนแม่บท และแผนปฏิบัติการที่เป็นข้อกำหนด ขอบเขตภารกิจงานที่ชัดเจน รวมถึงไม่มีตัวชี้วัดงานวิจัยภายในนโยบาย

แผนงานวิจัย และปัญหาการขาดการทำวิจัยก่อนการจัดทำโครงการ สำหรับภายนอกยังขาดนโยบายการเปิดโอกาสให้หน่วยงานอื่นเข้ามามีส่วนร่วมทำงานวิจัย (2) ด้านการจัดองค์กรงานวิจัย พบว่า การจัดองค์กรงานวิจัยภายในยังขาดการกำหนดรูปแบบการจัดการงานวิจัยที่ชัดเจน ขาดบุคลากรที่มีความสนใจ ขาดทักษะ และประสบการณ์ทำงานวิจัย สำหรับภายนอกไม่มีการขอตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยให้อยู่ในโครงสร้างงานวิจัย (3) ด้านกฎระเบียบ วิธีวิจัย พบว่า กฎ ระเบียบภายในยังขาดระเบียบวิธีวิจัยกลางที่ใช้เป็นเครื่องมือทำงานวิจัย ขาดการจัดทำระเบียบจรรยาบรรณสำหรับผู้ทำงานวิจัย สำหรับภายนอกยังขาดการเชื่อมโยงหลักการดำเนินการวิจัยให้เป็นมาตรฐาน (4) ด้านการประสานงานในการปฏิบัติและข้อมูลข่าวสาร พบว่า การประสานงานในการปฏิบัติและข้อมูลข่าวสารภายในยังขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่ทำวิจัย และขาดหน่วยงานกลางที่เป็นกลไกการจัดการงานวิจัย รวมถึงผลงานวิจัยไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ สำหรับภายนอก ยังขาดการประสานทั้งบุคลากรองค์ความรู้ แหล่งงบประมาณจากหน่วยงานภายนอก

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาารูปแบบการจัดการงานวิจัยภายในและภายนอกกระทรวงมหาดไทย มีข้อค้นพบรายด้านดังนี้ (1) ด้านนโยบายงานวิจัย พบว่า นโยบายงานวิจัยภายในซึ่งการกำหนด นโยบาย แผนงานวิจัย มีความสำคัญต่อการจัดการงานวิจัยของกระทรวงมหาดไทยเป็นไปตามเป้าหมาย และสอดคล้องกับภารกิจ แผนงานวิจัยจะทำให้ทราบถึงปริมาณงานวิจัย ผลลัพธ์ ผลสัมฤทธิ์ต่อประชาชน สำหรับภายนอก เป็นการยึดแนวนโยบาย และแนวยุทธศาสตร์การวิจัยของสภาวิจัยแห่งชาติในการดำเนินการวิจัยมีความเหมาะสม การประสานความร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการงานวิจัย (2) ด้านการจัดองค์กรงานวิจัย พบว่า การจัดองค์กรงานวิจัยภายในเป็นการให้ความสำคัญกับหน้าที่ที่เกี่ยวกับการจัดการงานวิจัย การจัดการเกี่ยวกับโครงสร้างงานวิจัยเพื่ออำนวยความสะดวกในการทำงานวิจัย โดยแบ่งเป็นส่วนงานต่าง ๆ ให้จัดการงานวิจัยได้อย่างชัดเจนเหมาะสม เพื่อสนับสนุนการทำงานวิจัยให้ได้ผลที่มีคุณภาพ และจัดการทรัพยากรบุคลากรโดยพัฒนาทักษะด้านงานวิจัย สำหรับภายนอกเป็นการผลักดันให้มีสถาบันวิจัยดำเนินการวิจัยโดยเฉพาะระดับกรมเป็นสิ่งจำเป็น ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญการวิจัย และตำแหน่งนักวิจัย/นักจัดการงานวิจัยกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และให้ความสำคัญกับการจัดการความเสี่ยงงานวิจัย การจัดองค์กรรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล (3) ด้านกฎ ระเบียบ วิธีวิจัย พบว่า กฎ ระเบียบ วิธีวิจัยภายในการกำหนดระเบียบวิธีวิจัยสำหรับเป็นเครื่องมือกลางมีความจำเป็นเพื่อนำไปสู่การกำหนดจรรยาบรรณ สำหรับผู้ทำวิจัย สำหรับภายนอกในการทำระเบียบวิธีวิจัยให้สามารถทำการวิจัยอย่างมีระเบียบตามแบบสากล การจัดทำข้อตกลงในความร่วมมือทำวิจัยระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และสถาบันการศึกษา รองรับการเปลี่ยนแปลงของกฎ ระเบียบของต่างประเทศ และสนับสนุนงานวิจัยให้มีความหลากหลาย ขยายเครือข่ายงานวิจัยให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ (4) ด้านประสานงานการปฏิบัติและข้อมูลข่าวสารงานวิจัย พบว่า การประสานงานการปฏิบัติและข้อมูลข่าวสารงานวิจัยภายในเป็นการประสานเกี่ยวกับองค์ความรู้ ข้อมูลข่าวสารงานวิจัยกับหน่วยงานวิจัยในสังกัด และจัดให้มีศูนย์ประสานงานวิจัยให้เป็นหน่วยงานกลางที่คอยประสานการทำงานวิจัยมีความจำเป็น สำหรับภายนอกการเชิญวิทยากรจากภายนอกให้ความรู้การวิจัยยังมีความจำเป็น และการดำเนินการวิจัยให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงด้วยการอาศัยความร่วมมือในลักษณะเครือข่ายนักวิจัยจากหน่วยงานอื่นภายใต้ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขที่ตกลงกันได้ และการประสานงานมุ่งเน้นการสนองตอบพันธกิจของกระทรวงมหาดไทย และสนองตอบความต้องการและแก้ไขปัญหาของประชาชนและพัฒนาสังคม

การอภิปรายผล

ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัย โดยเรียงลำดับตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย 2 ข้อ ดังนี้

1. ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 จากผลการศึกษาปัญหาการจัดการงานวิจัยภายในและภายนอกกระทรวงมหาดไทย มีข้อค้นพบแต่ละด้านดังนี้ (1) ด้านนโยบายงานวิจัย โดยในด้านการนโยบายงานวิจัยภายในยังขาดการจัดทำนโยบายงานวิจัยหลัก ขาดแผนแม่บท และแผนปฏิบัติการที่เป็นข้อกำหนด ขอบเขตภารกิจที่ชัดเจน รวมถึงไม่มีตัวชี้วัดงานวิจัยภายใน นโยบาย แผนงานวิจัย และปัญหาการขาดการทำวิจัยก่อนการจัดทำโครงการภายนอกยังขาดนโยบายการเปิดโอกาสให้หน่วยงานอื่นเข้ามามีส่วนร่วมทำงานวิจัย ในประเด็นปัญหาด้านนโยบายมีความสอดคล้องกับการศึกษา Deethonglang et al. (2018) ที่สรุปสาระสำคัญหน่วยงานภาครัฐสิงคโปร์ที่ได้รับรองจาก OpenGov Recognition of Excellence (RoE) ประจำปี 2561 ได้กล่าวถึงการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยของประเทศไทยว่า “นโยบายด้านวิจัยและพัฒนายังไม่มี ความชัดเจนมากนัก ยังไม่สามารถเชื่อมโยงเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ ทำให้งานวิจัยส่วนหนึ่งไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ทั้งเชิงการพัฒนาประเทศ และการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจได้” (2) ด้านการจัดองค์กรงานวิจัย โดยในด้านการจัดองค์กรงานวิจัยภายในยังขาดการกำหนดรูปแบบการจัดการงานวิจัยให้มีความชัดเจน ขาดบุคลากรที่มีความสนใจ ขาดทักษะ และประสบการณ์ทำงานวิจัย ภายนอกไม่มีการขอตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยให้อยู่ในโครงสร้างงานวิจัย ในประเด็นปัญหาด้านการจัดองค์กรงานวิจัยมีความสอดคล้องกับการศึกษาของข้าราชการในโครงการพัฒนานักบริหารการเปลี่ยนแปลงรุ่นใหม่ (2561) ที่สรุปสาระสำคัญหน่วยงานภาครัฐสิงคโปร์ที่ได้รับรองจาก OpenGov Recognition of Excellence (RoE) ประจำปี 2561 ได้กล่าวถึงประเด็นการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยของประเทศไทยว่า “ขาดเอกภาพระหว่างองค์กรด้านการวิจัยและพัฒนาในประเทศ ซึ่งบางหน่วยงานทำวิจัยที่ซ้ำซ้อนกัน อีกทั้งรูปแบบขององค์กรยังมีข้อจำกัดที่ไม่สามารถขับเคลื่อนงานวิจัยพัฒนาที่มีประสิทธิภาพได้” (3) ด้านกฎ ระเบียบวิธีวิจัย โดยในด้านกฎ ระเบียบวิธีวิจัย ภายในยังขาดระเบียบวิธีวิจัยกลางที่ใช้เป็นเครื่องมือทำงานวิจัย ขาดการจัดทำระเบียบจรรยาบรรณสำหรับผู้ทำงานวิจัย ภายนอกยังขาดการเชื่อมโยงหลักการดำเนินการวิจัยให้เป็นมาตรฐาน ในประเด็นปัญหาด้านกฎ ระเบียบวิธีวิจัยมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ นพ.ประเวศ วะสี เกี่ยวกับการจัดการงานวิจัยมีคุณค่า สำคัญเพียงใด โดยได้กล่าวว่า “ถ้าจัดการดีสามารถพัฒนางานวิจัยสร้างการเปลี่ยนแปลงได้ แต่ราชการไทยรู้จักแต่ “Administration” ไม่รู้จัก “Management” และไม่ให้คุณค่า คิดว่าเป็นงานธุรการ ส่วนคนที่รู้จักกลับอยู่ในภาคเอกชน” และสอดคล้องกับ Kwanngen (2017) ที่ได้กล่าวว่า การวิเคราะห์ปัญหา และประเด็นการกำหนดหัวข้อปัญหาใช้หลักการจัดการให้ทราบถึงลักษณะปัญหาที่ชัดเจน (4) ด้านการประสานงาน ในการปฏิบัติและข้อมูลข่าวสาร โดยในด้านการประสานงานในการปฏิบัติและข้อมูลข่าวสาร ภายในยังขาดการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่ทำวิจัย และขาดหน่วยงานกลางที่เป็นกลไกการจัดการงานวิจัย รวมถึงผลงานวิจัยไม่ได้นำไป ใช้ประโยชน์ ภายนอกยังขาดการประสานทั้งบุคลากร องค์ความรู้ แหล่งงบประมาณจากหน่วยงานภายนอก ในประเด็นปัญหาด้านการประสานงานในการปฏิบัติและข้อมูลข่าวสารมีความสอดคล้องกับ Wattanasirichaiagoon (2014) กล่าวว่า การจัดการงานวิจัย เป็นทักษะที่จำเป็นที่ต้องมีความเชี่ยวชาญ หากจะวัดการจัดการว่าดีหรือไม่ดูได้จากผลลัพธ์ของงานวิจัยที่เกิดขึ้นว่าสามารถนำไปใช้ประโยชน์ตรงความต้องการกับ ผู้ใช้งานอย่างไร ทั้งนี้ปัญหาอย่างหนึ่งที่พบในผู้จัดการงานวิจัย คือ ไม่สามารถจัดการผลงานวิจัยได้ถึงขั้นที่ควรจะเป็น

2. ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 จากผลการศึกษาการพัฒนาารูปแบบการจัดการงานวิจัยภายในและภายนอก กระทรวงมหาดไทย มีข้อค้นพบแต่ละด้านดังนี้ (1) ด้านนโยบายงานวิจัย ในการพัฒนารูปแบบการจัดการงานวิจัยภายในด้านนโยบายงานวิจัย คือ การกำหนด นโยบาย แผนงานวิจัยมีความสำคัญต่อการจัดการงานวิจัยของ กระทรวงมหาดไทยเป็นไปตามเป้าหมาย และสอดคล้องกับภารกิจ แผนงานวิจัยจะทำให้ทราบถึงปริมาณงานวิจัย ผลลัพธ์ และผลสัมฤทธิ์ต่อประชาชน สำหรับภายนอก คือ การยึดแนวนโยบาย และยุทธศาสตร์การวิจัยของ สภาวิจัยแห่งชาติในการดำเนินการวิจัยมีความเหมาะสม การประสานความร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการงานวิจัย ในประเด็นการพัฒนาารูปแบบการจัดการงานวิจัยด้านนโยบายงานวิจัยมีความสอดคล้องกับ Department of Provincial Administration, Academic and Planning Division (2017a) ได้จัดทำกรอำนวยการบริหารงานวิจัยและติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานในการกิจของส่วนราชการในสังกัด โดยได้กล่าวถึงประเด็นการพัฒนาารูปแบบการวิจัยและติดตามประเมินผลกรมการปกครองว่า “การศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาระบบงาน การนำผลการวิจัยใช้ประโยชน์ สอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศ นโยบาย และยุทธศาสตร์การวิจัยของชาตินโยบายกระทรวงมหาดไทยในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ และนำไปสู่การกำหนดกรอบ หรือทิศทางการดำเนินงานยุทธศาสตร์การวิจัยและติดตามประเมินผลกรมการปกครอง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560 – 2564)” (2) ด้านการจัดองค์กรงานวิจัย การพัฒนารูปแบบการจัดการงานวิจัยภายในด้านการจัดองค์กรงานวิจัย คือ การให้ความสำคัญกับหน้าที่ที่เกี่ยวกับการจัดการงานวิจัย การจัดการเกี่ยวกับโครงสร้างงานวิจัย เพื่ออำนวยความสะดวก มีความคล่องตัวในการทำงานวิจัย โดยแบ่งออกเป็นส่วนงานต่าง ๆ ให้จัดการงานวิจัยได้อย่างชัดเจนเหมาะสม เพื่อสนับสนุนการทำงานวิจัยให้ได้ผลที่มีคุณภาพ และจัดการทรัพยากรบุคลากรโดยพัฒนาทักษะด้านงานวิจัย สำหรับภายนอก คือ การผลักดันให้มีสถาบันวิจัยดำเนินการวิจัยโดยเฉพาะระดับกรมเป็นสิ่งจำเป็น ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญการวิจัย และตำแหน่งนักวิจัย/นักจัดการงานวิจัยกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และให้ความสำคัญกับการจัดการความเสี่ยงงานวิจัย การจัดองค์กรรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล ในประเด็นด้านการจัดองค์กรงานวิจัย มีความสอดคล้องกับกรอำนวยการบริหารงานวิจัยและติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานในการกิจของส่วนราชการในสังกัด โดยได้กล่าวถึงประเด็นการพัฒนาารูปแบบการวิจัยและติดตามประเมินผลกรมการปกครองว่า “การศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาระบบงาน การนำผล การวิจัยใช้ประโยชน์ สอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศ นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ นโยบายกระทรวงมหาดไทยในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ และนำไปสู่การกำหนดกรอบ หรือทิศทางการดำเนินงานยุทธศาสตร์การวิจัยและติดตามประเมินผลกรมการปกครอง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564)” (3) ด้านกฎ ระเบียบ วิธีวิจัย ในการพัฒนารูปแบบการจัดการงานวิจัยภายในด้านกฎ ระเบียบ วิธีวิจัย คือ จัดทำระเบียบ วิธีวิจัยสำหรับเป็นเครื่องมือกลางมีความจำเป็นเพื่อนำไปสู่การกำหนดจรรยาบรรณ สำหรับผู้ทำวิจัย สำหรับภายนอก คือ การทำระเบียบวิธีวิจัยให้สามารถทำการวิจัยอย่างมีระเบียบตามแบบสากล การจัดทำข้อตกลงในความร่วมมือทำวิจัยระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และสถาบันการศึกษา รองรับ การเปลี่ยนแปลงของกฎ ระเบียบของต่างประเทศ และสนับสนุนงานวิจัยให้มีความหลากหลาย ขยายเครือข่ายงานวิจัยให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ในประเด็นด้านกฎ ระเบียบ วิธีวิจัยมีความสอดคล้องกับ Khwanngern (2017) โดยได้กล่าวว่า “ความสำคัญและความจำเป็นของการจัดการ คือ การจัดการเป็นสมองขององค์กร การที่องค์กรจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้จำเป็นต้องมีกระบวนการจัดการที่ดี การจัดการเป็นการกำหนด

ขอบเขตในการทำงานของสมาชิกในองค์กรไม่ให้ซ้ำซ้อนกันทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความราบรื่น รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ” (4) ด้านการประสานงานการปฏิบัติและข้อมูลข่าวสารงานวิจัย ในการพัฒนารูปแบบการจัดการงานวิจัยภายในด้านดังกล่าว คือ ประสานเกี่ยวกับองค์ความรู้ ข้อมูลข่าวสารงานวิจัยกับหน่วยงานวิจัยในสังกัด และจัดให้มีศูนย์ประสานงานวิจัยให้เป็นหน่วยงานกลางที่คอยประสานการทำงานวิจัยมีความจำเป็นสำหรับภายนอก คือ การประสานวิทยากรจากภายนอกให้ความรู้การวิจัย และการดำเนินการวิจัยให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงด้วยการอาศัยความร่วมมือในลักษณะเครือข่ายนักวิจัยจากหน่วยงานอื่นภายใต้ข้อกำหนด หรือเงื่อนไขที่ตกลงกันได้ และการประสานงานมุ่งเน้นการสนองตอบพันธกิจของกระทรวงมหาดไทย และสนองตอบความต้องการและแก้ไขปัญหาของประชาชนและพัฒนาสังคม สำหรับในประเด็นด้านการประสานงานการปฏิบัติและข้อมูลข่าวสารงานวิจัยมีความสอดคล้องกับ Drennan (2010) ที่ได้กล่าวว่า การจัดการงานวิจัย ประกอบด้วยสิ่งที่สำคัญอื่น ๆ เช่น การวางแผนการวิจัย กลยุทธ์และการพัฒนานโยบาย จริยธรรมการวิจัยและการพัฒนานักวิจัยที่ซื่อสัตย์ ความร่วมมือและทำงานร่วมกัน จึงมีความคาดหวังว่างานวิจัยจะได้รับการจัดการอย่างมีกลยุทธ์และสร้างผลกำไร เพื่อมีส่วนช่วยพัฒนาสังคมและผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจ ปรากฏชัดจากวิธีการจัดสรรทรัพยากรในการวิจัยวิธีการสนับสนุนให้นักวิจัยทำงานร่วมกัน และสอดคล้องกับ Wattanasirichaigoon (2014) กล่าวว่า “การจัดการงานวิจัย” มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่า “การทำวิจัย” งานวิจัยจะออกมาดีและตอบโจทย์ นอกจากอาศัยนักวิจัยแล้วยังต้องอาศัยผู้ที่อยู่เบื้องหลังการทำวิจัยต้องมีความเชื่อมโยงทำงานร่วมกันเป็นระบบ เพราะเป็นฟันเฟืองที่สำคัญสำหรับสร้างผลผลิตวิจัย ตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า การบริหารจัดการ และผลผลิต นำไปสู่ผลลัพธ์ที่สำคัญ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย กระทรวงมหาดไทย ควรพิจารณากำหนดนโยบายการวิจัยเพื่อจัดทำวิจัยสอดคล้องกับภารกิจและจัดสรรทรัพยากรงานวิจัยได้อย่างเหมาะสม ควรจัดการโครงสร้าง อำนาจหน้าที่งานวิจัยให้เหมาะสม พัฒนาคู่มือให้มีทักษะงานวิจัย จัดทำกฎ ระเบียบ วิธีวิจัยอย่างมีระเบียบแบบแผน จัดทำระเบียบจรรยาบรรณ และควรให้มีการประสานงานองค์ความรู้ แหล่งทุน เครือข่ายการวิจัย และมีศูนย์ประสานงานวิจัย
2. ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ กระทรวงมหาดไทย ควรจัดทำนโยบายวิจัยมีจุดเน้นในภาพรวม พิจารณาจัดให้มีสถาบันวิจัย จัดทำกฎ ระเบียบวิจัยกลางเป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ประสานงานองค์ความรู้ ข้อมูลงานวิจัยระหว่างศูนย์ประสานงานกับเครือข่ายการวิจัย และแหล่งทุนจากภายนอกให้มากขึ้น ให้มีความสำคัญกับจรรยาบรรณในการทำงานวิจัยอย่างเคร่งครัด โดยไม่เรียกรับผลตอบแทน ไม่ทำการคัดลอกผลงานวิจัยผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่บิดเบือนข้อมูลให้ได้ผลที่ต้องการ (เป็นกลาง) ยึดประโยชน์สังคม ประชาชนเป็นสำคัญ มาตรการป้องกันการคัดลอกผลงานวิจัย คือ ใช้เทคโนโลยีโปรแกรมตรวจสอบ และมีมาตรการลงโทษกรณีการคัดลอกผลงานวิจัย

References

- Chantavanich, S. (2016). *Qualitative research methods* (24 th ed.). Chulalongkorn University Press. [In Thai]
- Department of Provincial Administration, Academic and Planning Division. (2017a). *Facilitating research administration and monitoring and evaluating performance in the missions of affiliated government agencies. (Development of research and monitoring and evaluation systems) 2017*. pp.1-2 [In Thai]
- Department of Provincial Administration, Academic and Planning Division. (2017b). *Research strategy and follow up and evaluate the Department of Provincial Administration Ministry of Interior, Issue 2 (2017–2021)*. 60-63 [In Thai]
- Deethonglang, P., Chanarat, S., Yen-akarn, C., Chonlathat, R., Sriputthangkun, K., Sanguansuk, T., Phankaew, N., & Herabat, T. (2018). *Singapore government agencies. Certified by OpenGov Recognition of Excellence for the year 2018*. Civil servants in the project to develop the new generation of change administrators, class 10. Civil Service Commission, p.39. [In Thai]
- Drennan, R. D. (2010). *Statistics for archaeologists* (2 nd ed.) Springer.
- Isvilananda, S., & Pananurak, P. (2018). *Research management for results and impacts: Concepts and case studies*. National Science and Technology Development Agency. [In Thai]
- Khwanngern, S. (2017). *Principles of management*. Se-Education. [In Thai]
- Pothisita, C. (2016). *The science and art of qualitative research* (3 rd ed.). Amarin Printing. [In Thai]
- Research and Development Group. (2017). *Research process for organizational development*. Prince Damrong Rajanuphab Institute of Research and Development. Retrieved from <http://www.stabundamrong.go.th/research/research1.htm> [In Thai]
- Wattanasirichaigoon, S. (2014). Professional research management. *HSRI FORUM pamphlet*, 3(3), 3. [In Thai]
- Wiratniphawan, W. (2016). *Concepts and meanings of administration and management*. Retrived from <http://www.wiruch.com>. [In Thai]